

BUDOWA KOMINA

Zalecenia ogólne

Zalecenia do budowy Komin są przeznaczone dla firm wykonawczych oraz inwestorów indywidualnych. Informacje w nich zawarte pomogą Państwu prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi przepisami wybudować komin.

Przed przystąpieniem do budowy komin każdy „CWK” /Ceramiczny Wkład Kominowy/ należy ostukać celem wyeliminowania ewentualnych uszkodzeń powstałych w czasie transportu (niewidzialne mikropęknięcia). Uszkodzony „CWK” można poznać na podstawie pustego, chrzęszczącego dźwięku, wkład ceramiczny musi „dzwonić”. Nie stosować nieodpowiednich „CWK”.

Kominy buduje się jako konstrukcje samonośne nie przenoszące obciążeń konstrukcyjnych pozostałych części budynku.

Każdy komin należy otynkować.

Wysokość komin nad połacią dachową bez zastosowania zbrojenia może wynosić maksymalnie 1,08 m. W przypadku konieczności budowy komin powyżej zalecanej wysokości bezwzględnie należy pamiętać o zastosowaniu prętów zbrojeniowych umieszczonych w otworach pustaków, które zalewamy zaprawą cementową o płynnej konsystencji.

Po zakończeniu budowy komin nad ostatnim szamotowym profilem zamontować zakończenie komin ze stali nierdzewnej lub żaroodpornej.

Zastosowanie nieodpowiednich nieprzystosowanych do kominów ceramicznych zakończeń może powodować nieprawidłowe działanie komin, a także doprowadzić do utraty gwarancji.

Kolejność montażu

Budowę komin rozpoczynamy od wykonania izolacji przeciwwilgociowej na wcześniej przygotowanej stopie kominowej. Przed przystąpieniem do budowy należy dokładnie wymierzyć wysokość przyłącza spalin. Można ją regulować wysokością cokołu. Pustaki łączymy zaprawą cementowo-wapienną. Spoina powinna mieć grubość 10-15 mm. Należy uważać, aby nie zablokować zaprawą kanałów przewietrzających.

Pierwszy pustak układamy na fundamencie dokładnie go poziomując.

Otwór dymny wypełniamy betonem. Wysokość ułożenia betonu zależy od wysokości przyłącza spalin.

Na ułożonym betonie układamy odskraplacz dokładnie go poziomując. Przed ułożeniem kolejnych elementów zabezpieczamy odskraplacz przed opadającymi naddatkami kitu szamotowego lub zaprawy. Po zaschnięciu tych materiałów mogą pojawić się trudności z ich usunięciem.

Przed ułożeniem kolejnego pustaka kominowego wycinamy otwór na kratkę przewietrzającą dolną komin i jednocześnie otwór do odprowadzenia kondensatu. Otwór powinien mieć wymiary 7x7 cm .

Do pustaka wkładamy izolację z wełny mineralnej. Izolacja składa z dwóch płyt po złożeniu tworzących okrąg o wysokości 0,33 mb.

Należy zachować kolejność montażu - najpierw pustak, następnie otulina z wełny mineralnej a na końcu element ceramiczny. Elementy te są do siebie wzajemnie dopasowane.

Do łączenia rur ceramicznych należy stosować tylko i wyłącznie dołączone kity szamotowe. Uwaga: nie można stosować kitów szamotowych, w sytuacji, gdy temp. otoczenia jest niższa niż 5⁰ C.

Szczegółową instrukcję stosowania kitu szamotowego zamieszczono na opakowaniu lub na dołączonej ulotce.

Przed nałożeniem kitu szamotowego rury ceramiczne powinny być odpylone i zwilżone wilgotną gąbką. Optymalna warstwa dla w/w zaprawy to 3 mm. Nadmiar zaprawy należy usunąć wilgotną gąbką.

Połączenie rur ceramicznych powinno zapewnić swobodny spływ skroplin.

W kolejnym pustaku przed zamontowaniem wycinamy otwór na wyczystkę i drzwiczki .

Wolną przestrzeń wypełniamy elastyczną masą uszczelniającą lub wełną mineralną ognioodporną.

Należy brać pod uwagę rozciągliwość cieplną konstrukcji ceramicznej w stosunku do korpusu i płyty kryjącej komin (im wyższy komin i wyższa temperatura spalin, tym większa zmiana długości słupa „CWK”).

Zachować wymagane odległości od materiałów palnych.

Każdy 1 mb słupa ceramicznego wydłuża się pod wpływem temp. max o 5 mm. Uwaga: Przed zamontowaniem górnej wyczystki należy bezwzględnie skonsultować się z mistrzem kominarskim.

Przed zamontowaniem kolejnej obudowy z pustaka wycinamy prostokątny otwór na trójnik spalin. Otwór powinien mieć wymiary płyty czołowej. Montujemy trójnik spalin.

Uwaga! Montażu rury przyłączeniowej odprowadzającej spalinę od kotła dokonujemy nie wcześniej niż po 5 dniach od zakończenia budowy komina.

Rura powinna być wprowadzona do trójnika na głębokość **maksymalnie 60 mm**. Pomiędzy trójnikiem a rurą odprowadzającą spalinę należy zastosować dylatację np. sznur ceramiczny żaroodporny. Szczelina dylatacyjna powinna wynosić **od 5 do 10 mm** na całym obwodzie równomiernie.

Kolejne elementy montujemy pamiętając o kolejności – pustak, otulina, wkład ceramiczny.

Przy przejściach przez stropy betonowe zachowujemy dylatacje **od 2 do 3 cm** na całym obwodzie obudowy komina. Szczelinę wypełniamy wełną mineralną ognioodporną.

Jeżeli strop jest wykonany z materiałów łatwopalnych, dylatacja powinna mieć min. **5 cm**. Jeżeli nie ma konieczności usztywnienia konstrukcji, szczelinę wypełniamy wełną mineralną ognioodporną. Jeżeli jednak zachodzi konieczność usztywnienia konstrukcji kominowej powstałą szczelinę wypełniamy materiałem niepalnym sztywnym.

Ostatni etap prac to montaż zakończenia komina.

Montaż zakończenia komina

Konstrukcja komina typu stożek osłonowy

W tego typu konstrukcji ostatnia rura ceramiczna powinna być zakończona 14 cm powyżej ostatniej płyty przykrywającej komin licząc od górnej powierzchni. Również tutaj zachowujemy dylatacje na obwodzie. Po odmierzeniu rury ceramicznej na sucho, w razie konieczności, należy skrócić ostatnią rurę ceramiczną do podanego wymiaru. Następnie montujemy osłonę pustaka, a na tak dociętą rurę zaciskamy stożek osłonowy, który wewnątrz posiada wąsy usztywniające zakończenie. Na dolnej części stożka osłonowego znajdują się ograniczniki. Należy tak je dogiąć, aby szczelina pomiędzy dolną krawędzią stożka osłonowego a górną powierzchnią osłony pustaka wynosiła min. 1,5 cm. Ta szczelina zapewnia przewietrzenie wełny mineralnej.

Osłonę kryjącą komina należy zabezpieczyć przed zaciekaniami wody silikonem dekar skim.

Eksploatacja komina może rozpocząć się po technicznym odbiorze mistrza kominiarskiego i sporządzeniu przez niego protokołu odbiorczego.

Jest to jeden z niezbędnych warunków uzyskania gwarancji.

W czasie eksploatacji

W czasie eksploatacji należy zwrócić uwagę na to, że bezpośrednie działanie płomienia na „CWK” przy prowizorycznym ogrzewaniu miejsca budowy, przy nadmiernym przegrzewaniu pieców, przy nieodpowiednim typie wkładu kominkowego –(bez szybra lub przy piecu na gaz drzewny, który dla pierwszej fazy ogrzewania nie ma sterowanej regulacji odciągu spalin do komina) może być przyczyną powstawania pęknięć.

Prowizoryczne (tymczasowe urządzenie grzewcze) należy postawić jak najdalej od komina i zastosować długi przewód przyłączeniowy, ewentualnie przewód z większą ilością kolan, by wyeliminować możliwość przedostania się płomienia do komina. Zastosować odpowiedni typ kotła, który musi być eksploatowany przy optymalnej mocy. Urządzenia grzewcze muszą bezwzględnie posiadać szyber. Stosować tylko i wyłącznie atestowane źródła ciepła w dobrym stanie technicznym, które odpowiadają typowi „CWK” (A1N1 albo B2N1).

Bezwzględnie należy zastosować się do wskazówek podanych przez producenta kotła co do przekroju komina. Moc i rodzaj kotła musi odpowiadać parametrom komina.

Stosując powyższe zalecenia montażu możemy być pewni, że odbiór kominiarski powinien być tylko formalnością a komin będzie służył nam bezproblemowo przez wiele lat.